Lokalni izbori nisu ispunili očekivanja. To je razlog zašto je tako mali broj građana izašao na izbore. Sučeljavanja kandidata svodila su se samo i jedino na traženje podrške koji nisu pokrepljeni odgovorima na pitanja koja zanimaju građane. Tako nakon izbora ostajemo tamo gdje smo bili prije izbora.

Na lokalnoj razini potrebno je odgovoriti na pitanja koja se svode na socijalnu politiku i količinu i kvalitetu javnih dobara. Programi su se pisani kako će se izgraditi ovo ili ono. Uglavnom su u najbolju ruku slični. Pr4ogrami nisu govorili što će se poduzeti da se smanji broj socijalno ugroženih građana. Stiče se utisak kako kandidatima nije poznata socijalna slika lokalne samouprave. Nitko od kandidata, za izvršnu vlast, nije obećao, a morao je, kako će se konzultirati s građanima o svim važnim pitanjima. Govorili samo da im se da povjerenje. Tako programi postaju i ostaju priča na papiru koja nikog ne obvezuje. Da bi lokana uprava i samouprava ispravno odgovorila zadatku potrebno je pitati o svim važnim pitanjima građane. To je bit lokalne uprave i samouprave. U pitanju su njihove preferencije a ne preferencija čelnika lokalne uprave i samouprave. Upravo izostanak referenduma kao temeljnog instituta demokracije čini ove, i svake druge, izbore tek pričom koja nema sadržaja. Demokracije nema bez referenduma. Međutim, referendum predstavlja prijetnju vlasti bez obzira na kojoj razini ona bila.